

DE CONSERVANDA

mentionem facit Auicenna 3. 1. doctrina 2. cap. 7. Oportet præterea, inquit, ne aliquis comedat nisi post desyderium, neq; in hoc tardetur, cum desyderium ebullierit, id est, forte fuerit, nisi mendosum fuerit, ut ebriorum desyderium, & habentium fastidium, quoniam tolerare famem, stomachum malis & putridis replet humoribus, quos attrahit ad se loco cibi, ut patet per experientiam, cum ieiunamus, notu habemus appetitum comedendi, sed sequenti die minimè, ergo est signum, stomachum tunc esse repletum malis humoribus, & maximè orificiū eius, quæ repletio non est uera, sed mendax, & propterea sumpto paucio cibo, regreditur statim appetitus. Auicenna ibidem: Neq; ipse, neq; omnes, qui sanitatem custodire uolunt, aliquid comedant, nisi desyderium fuerit certum, & stomachus, & superiora intestina à primo nutrimento euacuata fuerint. Quod enim in corpore existit deterius, est nutrimentum super nutrimentum, quod non est digestum, mittere. Secundum signum quod significat super certo desyderio siue certa fame, est subtilis diæta præcedens, id est, parua administratio cibi, quando & illā sequitur fames, significatur esse certa & uera. Insuper sciendū est, in una eademq; refectione, pessimū esse si simul multi & diuersi cibi coniungantur, ut carnes & pisces, uel pulli & suilla, ac postea tēpus inter comedendum producat.

Quia